**Ai noştri noi nu mai suntem,
ci-ai Tăi, Isuse, pe vecii,
că-n Tine Ceru-ntreg avem,
cu haruri mii şi mii de mii.**

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

Cu-n preţ ales ne-ai cumpărat,
ca robi nicicând să nu mai fim,
de duhul lumii şi păcat,
noi liberi, liberi să trăim!

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

În curăţie să păstrăm,
al nostru vas
necontenit,
ca-n Tine pururea să
stăm,
cu-n duh supus şi
umilit!

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

**O inimă şi-un cuget vrei
să fim deplin cei
mântuiţi,
căci dragostea-n
frumseţea ei,
e numai când suntem
uniţi!**

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

Când nu-i robit al nostru dor,
când cerul vieţii e senin,
când numai Tu ne eşti Păstor,
atunci suntem uniţi deplin!

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!